14/04/2026

Патриаршеска света литургия с офикия на Светли понеделник

На 13 април Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил възглави божествената Литургия в храма „Възкресение Христово“ в столичния квартал „Красна поляна“, в съслужение със ставрофорен иконом Гоце Христов – председател на църковното настоятелство, ставрофорен иконом Кирил Дидов – духовен надзорник на Софийска епархия, протойерей Арсений Каньов, протойерей Димитър Кутлев, свещеник Йоан Стефанов и протодякон Иван Петков.

Песнопенията на утренята бяха изпълнени от клиросни певци, а светата Литургия огласи храмовият хор.

По време на богослужението с офикия „протойерей“ бе отличен свещеник Йоан Стефанов.

В края на светата Литургия Негово Светейшество произнесе слово за Христовото Възкресение:

„От Свещеното Писание знаем, че човекът не е създаден за тление, а за вечен живот. Ако човешкият живот приключваше със смъртта, очевидно би било, че в него нямаше да има смисъл. Пълнотата на нашето съществуване се осмисля чрез Възкресението на Господ Иисус Христос. Той е дал възможност на хората, които желаят да живеят с истината, да имат тази надежда в Божията справедливост и че Бог прави разлика между праведник и неправедник и въздава всекиму според делата.

Човеците не можеха да понесат да гледат на Господ Иисус Христос, защото Неговият живот ги изобличаваше. За това е писано в Стария Завет, векове преди Рождението на Христос: пред нас той е изобличение на нашите помисли. Тежко ни е и да го гледаме, защото неговият живот не е като живота на другите, и пътищата му се различават от нашите. (Прем. Сол. 2:14-15). Те се съвещаваха, и по всякакъв начин, с лъжливи свидетелства, бяха решили, че трябва да погубят Тогова Човека (срв. Лука 23:2).

Апостолите бяха уплашени от земния край на Господ Иисус Христос. Ако не бяха видели възкръсналия Христос, ако не бяха получили Неговия мир, те нямаше да имат дръзновение и сила да застанат и смело да изповядат Христа. Но апостолите видяха и разказаха за възкръсналия Господ, но те най-вече приеха благодатта на новия живот. Господ им каза за тази благодат, преди Своето Възнесение със следните думи: стойте в град Иерусалим, докле се облечете в сила отгоре (Лука 24:49). Именно благодатта на Светия Дух ги преобрази, и им даде възможност да виждат Христа вече не с телесните си очи, но чрез действието на Неговата благодат в сърцата им. Апостолите се увериха, че думите, които Господ им бе казал: Аз съм с вас през всички дни до свършека на света (Мат. 28:20), са истинни и че Сам Той подкрепя проповедта им с личби и чудеса.

Ако не беше действието на Божията сила, днес никой нямаше да знае за живота и учението на Иисус Христос. Мнозина преди Него са идвали и са се самообявявали за обещания Спасител – както и след това, но кой си спомня за тях, и впрочем животът на повечето от тях е приключвал по трагичен начин. Свидетелството на Господ Иисус Христос е свидетелство със силата на благодатта: никога човек не е говорил тъй, както Тоя Човек (Иоан 7:46), Неговото слово има власт да животвори, да цери, да заповядва на стихиите, да дарува и възражда живот. За да ни дарува този живот, Господ страда. Каква велика любов е това към нас, човеците!

Всеки от нас носи кръст по примера на Христа, но трудностите са

промислителен път за нас, Бог ни ги праща, за да може сърцето ни да се утвърди във вярата във Възкръсналия Христос, да се довери на Неговата сила, която се в немощ напълно проявява (срв. 2 Кор. 12:9).

Нека всякога се доверяваме на тази благодат, на вечния живот, който Господ донесе, нека търсим да се възродят душите ни, за да няма в тях мрак, незнание, униние, скука, житейска тегота. Нека в душите ни живее радостта, която получиха апостолите, когато видяха Господа и получиха Неговия благодатен мир. Бог да ни подкрепя да водим духовната борба, която е ежедневие за православния християнин, до последния ни дъх, да не се поддаваме на маловерие, на отчаяние и ропот, а с пълно упование на Бога да претърпяваме всичко, така че да се очистват сърцата и да живеем с пасхалната радост, с която Бог да ни удостои и в Своето вечно царство, където да живеем в пълнота с всичките блага, които Господ е приготвил за човеците, които Го обичат“.

Председателят на църковното настоятелство отец Гоце Христов изказа благодарност на Негово Светейшество за посещението по случай храмовия празник и му поднесе скромен подарък. Своите подаръци поднесоха и децата от неделното училище при храма.

Текст: Михаил Тасков
Снимки: Пламен Михайлов

